

Žalba koju je 22. veljače 2023. podnijela Autoridad Portuaria de Bilbao protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 14. prosinca 2022. u predmetu T-126/20, Autoridad Portuaria de Bilbao/Komisija

(Predmet C-110/23 P)

(2023/C 173/29)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Autoridad Portuaria de Bilbao (zastupnici: D. Sarmiento Ramírez-Escudero i X. Codina García-Andrade, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda zbog navedena tri žalbena razloga i utvrdi da ta presuda sadržava pogrešku koja se tiče prava,
- odluči o meritumu, u skladu s člankom 61. Statuta i članka 170. Poslovnika, te prihvati zahtjev za poništenje odluka pobijanih pred Općim sudom, koji je u prvostupanjskom postupku istaknula Autoridad Portuaria de Bilbao,
- naloži Komisiji snošenje troškova koje je Autoridad Portuaria de Bilbao imala u prvostupanjskom postupku i ovom postupku pred Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je njome prihvaćeno da Komisija, kada je zaključila da potpuno oslobođenje od poreza na dobit baskijskih lučkih uprava (u daljnjem tekstu „porezno oslobođenje Bizkaia”) predstavlja prednost, potonje nije ispitala kao složen skup mjera.

U potporu prvom žalbenom razlogu žalitelj navodi da se rasuđivanje Općeg suda, kada je zaključio da nisu postojale složene mjere, oslanja na puko formalne temelje koje odstupaju od materijalnog ispitivanja koje zahtijeva sudska praksa Suda.

Drugi žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 107. UFEU-a, Uredbe 2015/1589 ⁽¹⁾ i sudske prakse koja ih tumači, sve u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, člankom 296. UFEU-a i člankom 41. Povelje, jer se u njoj smatralo da Komisija ne može sveobuhvatno ispitati raspoložive podatke kada je općepoznato da postoji samo jedan korisnik programa potpora.

U potporu drugom žalbenom razlogu žalitelj navodi da je postojanje jednog jedinog subjekta koji je korisnik poreznog oslobođenja Bizkaia (tj. Autoridad Portuaria de Bilbao) općepoznata činjenica utvrđena španjolskim pravnim poretkom. U tom slučaju, iako se mjera može kvalificirati kao „program potpora” za potrebe Uredbe 2015/1589, Komisija mora sveobuhvatno ispitati raspoložive podatke. Taj zaključak se nameće ako se uzme u obzir izvorni cilj sudske prakse koji Komisiji omogućuje da ne provede takvo ispitivanje, što je sve protumačeno s obzirom na članak 4. stavak 3. UEU-a, članak 296. UFEU-a i članak 41. Povelje.

Treći žalbeni razlog:

Presuda Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava, a koja se temelji na povredi članka 108. UFEU-a i Uredbe 2015/1589, u vezi s člankom 4. stavkom 3. UEU-a, jer se u njoj smatralo da su Komisijine obveze u postupku suradnje lakše nego li što su to one koje ima u istražnom postupku.

U potporu trećem žalbenom razlogu žalitelj navodi da se u presudi Općeg suda, a da to nije ni na koji način opravdano, tvrdi da u postupku suradnje na temelju članka 21. Uredbe 2015/1589 država članica ima manje jamstava nego li što ih ima u istražnom postupku. U okviru ovog razloga žalitelj ističe da kako doslovan tekst članaka 21. do 23. Uredbe 2015/1589 tako i tijesna poveznica između članka 108. UFEU-a, o kojem je riječ u postupku suradnje iz Uredbe 2015/1589, i načela lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UFEU-a, dovode do zaključka da Komisija baš treba ispitati informacije koje joj je dostavila država članica.

(¹) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. veljače 2023. uputio Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litva) – Virgilijus Valančius/Lietuvos Respublikos vyriausybė

(Predmet C-119/23, Valančius)

(2023/C 173/30)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Virgilijus Valančius

Tuženik: Lietuvos Respublikos vyriausybė

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se člankom 254. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 19. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji, kojim se predviđa da se članovi Općeg suda Europske unije biraju iz redova osoba „čija je neovisnost neupitna i koj[e] imaju sposobnost potrebnu za obavljanje visoke sudačke dužnosti”, da se kandidat za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije odabere u državi članici Europske unije isključivo na temelju profesionalnih sposobnosti?
 2. Je li nacionalna praksa, kao što je ona o kojoj je riječ u ovom predmetu, u skladu s kojom vlada države članice odgovorne za predlaganje kandidata za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije, radi osiguravanja transparentnosti postupka odabira određenog kandidata, uspostavlja skupinu neovisnih stručnjaka zaduženu za ocjenjivanje kandidata koja, nakon što obavi razgovore sa svim kandidatima, sastavlja popis kandidata prema ocjenama dodijeljenima na temelju unaprijed utvrđenih jasnih i objektivnih kriterija odabira i, u skladu s unaprijed objavljenim uvjetima, predlaže vladi kandidata kojem je na temelju njegovih profesionalnih sposobnosti i kompetencija dodijelila najviše ocjene, ali vlada za imenovanje na dužnost suca Općeg suda Europske unije predloži kandidata koji nije kandidat koji se nalazi na prvom mjestu na navedenom popisu, u skladu sa zahtjevom neupitne neovisnosti sudaca i drugim zahtjevima za obavljanje sudačke dužnosti utvrđenima u članku 254. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u vezi s člankom 19. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji, uzimajući u obzir činjenicu da bi eventualno nezakonito imenovan sudac mogao utjecati na odluke Općeg suda Europske unije?
-